

מ"ת 45479/04/16 - מדינת ישראל נגד גיא דגמי

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

מ"ת 45479-04-16 מדינת ישראל נ'
דגמי(עציר)
10 מאי 2016

בעניין:

המבקשים

מדינת ישראל

נגד

המשיב

גיא דגמי (עציר)

נוכחים: התובעת - עו"ד מאיה השילוני

המשיב - הובא באמצעות שב"ס, וע"י עו"ד עופר סבו (סניגוריה ציבורית)

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) התשנ"ו- 1996.

1. כנגד המשיב הוגש בתאריך 25.4.16 כתב אישום המייחס לו עבירות **שעניין גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים; החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית; החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית; הפרת הוראה חוקית.**

2. על פי הנטען בכתב האישום, במועד הרלוונטי, שהה המשיב בחלופת מעצר בדירתו של נעמן נאור חבקוק (להלן: "**האחר**") בטבריה. בתאריך 18.4.16, בדירה, גידלו המשיב והאחר 77 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו של 17.6 ק"ג, וכן החזיקו, בשני חדרי נוספים בדירה, בסם מסוג קנבוס במשקל כולל של 4.45 ק"ג נטו בצנצנות ובשקיות זבל, שלא לצריכתם העצמית בלבד וללא רישיון מאת המנהל. המשיב והאחר החזיקו אף בכלים שונים לצורך גידול הסמים, כמפורט בכתב האישום.

3. עוד נטען, כי בתאריך 8.11.15, במסגרת מ"ת 48676-10-15, שוחרר המשיב לחלופת מעצר, בתנאי מעצר בית מלא, בדירתו של האחר ובפיקוחו בכל רגע נתון. החל ממספר חודשים לפני מעצרו, הפר

עמוד 1

המשיב הוראה חוקית זו בכך ששהה בדירה לבד, ללא כל פיקוח.

טענות הצדדים :

4. המבקשת טענה בבקשתה, כי לרשותה ראיות הקושרות את המשיב לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, בין היתר דוחות פעולה שערכו שוטרים המתארים את החיפוש שנעשה בדירה ואת תפיסת הסמים; הודאת האחר אשר טען כי הוא זה אשר ביצע את העבירות לבדו ללא ידיעת המשיב; הודעתו של חיים דרורי המאשר כי הבחין בסמים בדירת האחר במהלך ביקוריו במקום, וכן סיפר על אמצעי זהירות אשר ננקטו על ידי המשיב והאחר טרם כניסת אחרים לדירה; חו"ד בנוגע לסמים ואף הודעת המשיב עצמו, אשר תחילה טען כי לא היה מודע לכך שבדירה בה הוא מתגורר מזה 6 חודשים מגדלים סמים, אך בהמשך אישר כי היה מודע לכך, אך לא לכמות שגודלה.

5. המבקשת סבורה כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, אותה לא הצליח המשיב לסתור. לנוכח עברו של המשיב והפרת תנאי שחרורו, סבורה המבקשת כי לא ניתן להסתפק בחלופת מעצר, ולכן יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום הליכי משפטו.

6. הסנגור טען, כי חומר הראיות שנאסף אינו מבסס סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות הסמים. לדבריו, המשיב נכח בדירת האחר בתנאי מעצר בית, אך לא נטל חלק בגידול הסמים או בשימוש בהם. לדבריו, החיפוש שנערך בדירה לא נעשה כדין ולכן יש לפסול את הראיות שנאספו במהלכו. לטענתו, חומר הראיות מבסס אך ורק עבירה של הפרת הוראה חוקית, כאמור בפרט השני, אך אף זו אינה מקימה עילת מעצר, לנוכח נסיבות ביצועה. המשיב, לדבריו, כלל לא יצא מן הדירה בו הוא אמור לשהות, וההפרה למעשה נובעת אך משהייתו בדירה ללא נוכחות מפקחו. לכן, סבור הסנגור כי בנסיבות העניין, ניתן להסתפק בחלופת מעצר אחרת.

דין והכרעה:

7. תחילתו של האירוע נשוא כתב האישום בידיעה מודיעינית, לפיה בדירה מגדלים סמים מסוכנים. בעקבות המידע האמור התמקמו שוטרים בעמדת תצפית בסמוך לדירה. בהמשך, כאשר הגיע האחר ברכבו, נכנסו השוטרים לדירה והבחינו בעציצים ובהם סמים מסוג קנבוס, וכן סמים נוספים בחדרי הדירה. בוצע חיפוש במקום, נתפסו הסמים המסוכנים והכלים, והמשיב והאחר נעצרו במקום. האחר ציין בפני השוטר אבירם בן שושן, כי הסמים שייכים לו וכי אחת לשנה הוא מגדלם (בנוגע להשתלשלות האירועים, כאמור, מפנה לדוחות הפעולה שערכו השוטרים וכן לדו"ח החיפוש שנערך על ידי רס"ר ארז משה; לתיעוד מהלך החיפוש בווידיאו וכן לתצלומים אשר הופקו ממנו).

8. הסנגור טען כי החיפוש בדירה, אשר נערך ללא צו שיפוטי, הסתמך על מידע מודיעיני אשר אינו מצוי בתיק החקירה ואף מועד מסירת הידיעה אינו ידוע. לכן, לשיטתו, מדובר בחיפוש בלתי חוקי המסתמך על מידע ישן. לדבריו, העובדה כי בסעיף א' לדו"ח החיפוש לא נרשמו פרטי מחזיק המקום, שוללת אף את הטענה לפיה החיפוש נעשה בהסכמה.

9. אין חולק כי בחלוף זמן מאז קבלת ידיעה מודיעינית מתערער הבסיס לסמכות החיפוש ללא צו שיפוטי, זאת על פי הוראות סעיפים 28(א) לפקודת הסמים וסעיף 25(א) לפקודת סדר הדין הפלילי, שכן הפשע שלגביו נערך החיפוש לא בוצע "זה מקרוב".
10. עם זאת, המידע המודיעיני אשר היווה בסיס לעריכת החיפוש ללא צו בתיק זה נמסר ביום 18.4.16, דהיינו ביום עריכת החיפוש. על כן, אין בידי לקבלת טענת הסנגור בהקשר זה (מעיון בבקשה להוצאת תעודת חיסיון עולה, כי לא נדרש חיסיון על מועד מסירת המידע או תוכנו).
11. למעלה מן הצורך יצוין, כי אף אם המידע אשר היווה בסיס לחיפוש זה ללא צו לא היה מתקבל בסמוך למועד עריכת החיפוש, לא היה בכך כדי לתמוך בטענת הסנגור. מדוח פעולה שערך השוטר אלעד גוילי, אשר התמקם בעמדת תצפית בסמוך לדירה, עולה כי לנוכח ריח חריף של סם מסוג מריחואנה, המוכר לו היטב מעבודתו, החליטו השוטרים להיכנס לדירה. לנוכח האמור, ניתן לומר כי די היה אף בכך כדי לגבש את התנאי לפיו **"יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב"**, כאמור בסעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי.
12. בסעיף א' לדוח החיפוש אכן לא נרשמו פרטיו של מחזיק המקום בדבר הסכמתו לעריכת חיפוש ללא צו, כטענת הסנגור. עם זאת, הסכמה זו ניתנה עובר לעריכת חיפוש זה מטעם האחר, מחזיק הדירה, כפי שעולה מדוחות השוטרים. כמו כן, פרטי מחזיק הדירה רשומים בסעיף ב' לדוח, ואף צוין כי לבקשתו החיפוש נערך ללא עדים.
13. **האחר** נחקר ביום מעצרו, 18.4.16. בחקירתו טען, כי הסמים והכלים שנתפסו שייכים לו וכי הוא גידל אותם ולמשיב אין קשר לכך. לדבריו הוא חולה ומשתמש בכ - 40 גרם קנבוס לחודש ולכן החליט לגדל את הסם בעצמו. לדבריו, למשיב יש היתר רפואי לעישון מריחואנה אך הוא לא השתמש בסמים שלו ולא עזר לו לגדלם. האחר אף אישר כי אין הוא שווה בדירה כל העת, ולעיתים תכופות יצא והשאיר את המשיב בדירה לבדו, ללא פיקוח.
14. **המשיב** טען בחקירתו, כי לא סייע לאחר לגדל את הסמים, אך ידע שישנם מספר עציצים בחדרים סגורים. לדבריו, ניסה, באמצעות עורך דינו, לשנות את מיקום מעצר הבית, ללא הצלחה. לדבריו, חש לאחרונה תסכול מכך שהמפקח לא נמצא עמו וכי הוא מגדל סמים בדירה, אך לא יכול היה לעשות דבר.
15. נחקר אף **חיים דרורי**, בעל הרכב עמו הגיע האחר לדירה, בטרם נעצר על ידי השוטרים במקום. לדבריו הלווה לאחר כסף לרכישת הרכב האמור ולבקשת האחר, בשל חובות קיימים, רשם את הרכב על שמו. לשאלת החוקר מה ראה בדירה השיב: **"תראה זה ברור ששניהם מגדלים שם סמים...אתה רואה את זה בעין, הדלתות היו מידי פעם פתוחות, של החדרים, אתה רואה את הגידולים בתוך העציצים..."** (אמרתו מיום 19.4.16 בשורות 67 - 71).
16. בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבושה של עילת מעצר אינו נדרש, אלא לבחון

האם די בראיות אשר הובאו בפניו, באם תוכנה במהלך המשפט, כדי להוכיח את אשמת המשיב מעבר לכל ספק סביר (ראה בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 148).

17. דומני, כי המבקשת מבססת טענותיה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע לעבירות הסמים על שני אדנים. האחד, נוכחות המשיב בדירה בה גודלו סמים בכמות מסחרית. השני, דבריו של חיים דרורי, כאמור.
18. סבורני, כי אין די בעוצמתה של תשתית קיימת זו כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות הסמים המיוחסות לו בכתב האישום, או למצער, כדי להצדיק מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
- על אף החשדות הכבדים העולים מחומר הראיות למעורבות פעילה של המשיב בעבירות הסמים, כנטען בכתב האישום, אף לנוכח עברו המכביד, בין היתר בגין עבירות סמים, ולנוכח העובדה כי שחרורו למעצר בית בדירה נשוא תיק זה נעשה אף הוא בעטיין של עבירות סמים, אין די בחשדות הללו, בשלב זה, כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה במידה ובעוצמה הדרושה להרשעתו בבוא היום. מדבריו של מר דרורי לא ניתן להסיק במידה הדרושה, אף לא בשלב מקדמי זה של ההליך, כי המשיב היה מעורב בפועל בגידול וייצור הסמים או בהחזקתם. מדובר בהערכה או בהשערה בלבד מצדו של מר דרורי בדבר מודעות ומעורבות המשיב, אשר אין די בהן.
19. מקובלת עליי הסברה לפיה טענת המשיב בחקירתו כי לא היה מודע לגידול הסמים, וכלל לא היה מעורב בכך או בשימוש בסמים שגודלו בדירה על ידי האחר הינה טענה הנשמעת מופרכת. עם זאת, אין עסקינן, אף לא בשלב זה, בהערכות וסברות. על הראיות לבסס סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות הסמים המיוחסות לו ובשלב זה, לנוכח עוצמתן הנמוכה של הראיות בכל הנוגע למעורבות המשיב בגידול הסם, החזקתו והשימוש בו, אין להסתפק בכך.
20. יצוין, כי מחומר הראיות עולה כי המשיב אף עושה בשימוש בקנבוס רפואי הניתן לו כדין. לכן, אף הטענה בדבר שימוש שנעשה על ידי המשיב בסם מסוכן מסוג זה נתקלת במשוכה לא קלה למעבר, לפיה על המבקשת יהא להוכיח כי המשיב החזיק ועשה שימוש בסם מסוכן, שלא לצריכה עצמית, וללא היתר, לסם הרפואי הניתן לו כדין, ומעבר לכמות המותרת לו.
21. באשר לקשר שבין עוצמתן של הראיות לכאורה לבחינת ההצדקה למעצרו של אדם, נאמרו הדברים הבאים:

"אכן יש בידי המשיבה ראיות לכאורה נגד העורר, אך עוצמת ראיות אלה אינה מספיקה למעצר. הפועל היוצא מכך, הוא, כי יש להעדיף חלופת מעצר הולמת, אותה יש לשקול בכל מקרה כמצוות המחוקק. אחד השיקולים המנחים להורות על חלופת מעצר הוא העדר עוצמה מספקת בראיות לכאורה, כדי להצדיק מעצר

בפועל, שאז ניתן להסתפק בחלופת מעצר. כך למשל נקבע בבש"פ 1918/01 מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2001(1), 1294 וכן בבש"פ 8320/00 אשואל נ' מדינת ישראל, תק-על 2000(3), 2607. [בש"פ 9210/03 דורון בראט נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 28.10.03)].

ראו בנוסף:

"מקובל עלי, כי גם מקום שיש ראיות לכאורה, יש לתת את הדעת ליחס בין עוצמת הראיות לבין מידת ההגבלה על חרות המשיב. ככל שהראיות לכאורה חזקות וחד-משמעיות יותר, כך גדלים הסיכויים, שבהתקיים שאר התנאים המקימים עילת מעצר, לא יורה בית המשפט על חלופת מעצר; וגם ההיפך הוא נכון - מקום שבחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, הדבר מהווה שיקול לכך שבית המשפט יעדיף חלופת מעצר על פני מעצר, גם בהתקיים כל התנאים למעצר" [בש"פ 5837/00 חטואל יצחק נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 28.8.00)].

22. דרישת הראיה לכאורה באה על סיפוקה אף כאשר נפרשת פעילות אשר בהיעדר הסבר, נראית על פניה כפעילות המקימה חזקת מסוכנות (ראו בהקשר זה בבש"פ 7385/03, נאצר אנבריה). עם זאת, סבורני כי עוצמתה של התשתית הראייתית במקרה דנן, בכל הנוגע לעבירות הסמים, על אף הסבריו המפוקפקים של המשיב, פחותה.

23. **שונים הם פני הדברים בכל הנוגע להפרת תנאי שחרורו של המשיב.**

המשיב שוחרר בתיק מ"ת 48676-10-15, ביום 8.11.15, למעצר בית מלא בדירתו של האחר, כאמור. במסגרת תנאי שחרורו נקבע, כי על המפקח (האחר) לשהות במחיצת המשיב בכל רגע נתון. עוד נקבע, כי המשיב עצמו יחתום על התחייבות עצמית להבטחת תנאי שחרורו, דהיינו, בין היתר שהייתו בכל עת במחיצת המפקח. תנאי זה הפר המשיב ללא ספק, ולכך מסכים אף סנגורו. המשיב והאחר מודים בכך בחקירתם, וחיזוק לכך ניתן למצוא בדבריו של חיים דרורי אשר ביקר בדירה מס' פעמים והבחין כי האחר, המפקח, לא נמצא בה.

24. נשאלת השאלה האם די בהפרה זו כדי להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בתיק זה, כדרישת המבקשת.

מחד, למשיב שורה של הרשעות קודמות, בעיקר בעבירות סמים. תיק נוסף תלוי ועומד כנגדו, בו הודה והורשע בעבירות שעניינן החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סכין שלא למטרה כשרה (ת"פ 48636-10-15 שלום - טבריה, בפני כב' השופט מישורי לב-טוב). תיק זה קבוע למתן גזר דין ליום 25.5.16.

מאידך, עסקינן בהפרה הוראה חוקית, אשר אינה נובעת מיציאת המשיב ממקום מעצר הבית, אלא אך בכך שלא דיווח על כך שמפקחו יצא מן הבית, בניגוד לחובת הפיקוח המוטלת עליו. לא למותר לציין, כי על פי

עמוד 5

החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת, שוחרר האחר ממעצרו בתיק זה, לנוכח עברו הנקי, זאת, על אף הודאתו בגידול הסמים בדירה.

25. סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע :

"(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של המשיב, פחותה".

לנוכח האמור, סבורני, כי על אף שהמשיב לא עמד בהתחייבותו לדווח אודות הפרת תנאי שחרורו, לא מדובר בהפרה המחייבת מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח. שינוי מקום מעצר הבית ושינוי זהות המפקחים, בצירוף ערבויות תומכות, יספקו בנסיבות העניין.

26. לכן, בטרם תינתן החלטה סופית בנוגע לשחרורו של המשיב ממעצרו, אשמע כעת טיעונים בנוגע לחלופת המעצר והמפקחים המוצעים.

ניתנה והודעה היום ב' אייר תשע"ו, 10/05/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בשלב זה, מאחר והתרשמתי כי המפקחים המוצעים אינם ממלאים אחר התנאים הנדרשים ולא אוכל ליתן אמון מלא שיפקחו בצורה טובה על המשיב בתנאי מעצר בית מלאים וקפדניים, אני מורה כי עד להצגת חלופה אחרת, יישאר המשיב במעצר, וזאת עד להחלטה אחרת.

ניתנה והודעה היום ב' אייר תשע"ו,
10/05/2016 במעמד הנוכחים.
יריב נבון, שופט